

KŮRA STROMŮ

Hrubá borka je stromům tím, čím člověku kůže. Chrání jejich cévy s proudící mizou. Nechá na sebe pražit slunce, nechá se bičovat deštěm, v zimě mrazem. S uplývajícími léty jí přibývají vrásky, praská, loupe se a odhaluje mladou jemnou kůru, jež tiše čeká, až přijde její čas. Připravená starat se o svůj strom, stárnout a stát se borkou.

